

Wierzę w samotnego człowieka

Wierzę w samotnego człowieka
w tego, który wędruje samotnie
jak nie pies biegnie ku temu, co zwęszył
jak nie wilk ucieka przed wonią człowieka:
Jednocześnie człowiek i antyczłowiek.

Jak zdobyć wspólnotę?
Unikaj drogi powyżej i na zewnątrz:
Co jest byłem w innych jest byłem w tobie.
Idź drogą poniżej i wewnątrz:
Co jest dnem w tobie jest dnem w innych.
Trudno przyzwyczaić się do siebie.
Trudno odzwyczaić się od siebie.

Ten, który to czyni i tak nigdy nie będzie porzucony.
Ten, który to czyni i tak na zawsze pozostanie we wspólnocie.

Niepraktyczność jest jedynym, co praktyczne
na dłuższą metę.

Poetyka

Przysłuchiwać należy się ciszy
ciszy za apostrofami, aluzjami
ciszy w retoryce
czyli w tak zwanej doskonałości formalnej
Oto poszukiwanie braku sensu
w tym co sensu pełne
i na odwrót
A wszystko, co tak artystycznie staram się tu ująć
przeciwne nie-artyzmowi
i cała pełnia pusta
Co napisałem
zapisane między wierszami